

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18380/2022
16.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Блажа Менковић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Нинослава Васић, адвокат из ..., ради угрожавања суседског права, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 184/22 од 18.07.2022. године, у седници одржаној 16.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 184/22 од 18.07.2022. године у одбијајућем делу, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 184/22 од 18.07.2022. године у одбијајућем делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 10453/20 од 16.09.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и наложено туженој да престане са изливањем отпадних вода из базена са ђубриштем који се налази на плацу тужиоца кп. бр. .. КО ..., измести и изгради ђубришну јаму за стајско ђубриво у складу са Правилником о општим правилима за парцелацију, регулацију и изградњу на довољној удаљености од објекта тужиоца, измести пољски вц на довољној удаљености од стамбене зграде тужиоца и да на помоћним објектима постави хоризонталне олуке и вертикалне олучне цеви и сву атмосферску воду одведе у свој део плаца. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 266.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 184/22 од 18.07.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда потврђена у делу става првог изреке, којим је наложено туженој да измести ђубришну јаму за стајско ђубриво, која се налази на плацу тужене на кп. бр. .. у КО ..., на довољној удаљености од објекта тужиоца, у складу са Правилником о општим правилима за парцелизацију, регулацију и изградњу и измести пољски вц на довољној удаљености од стамбене зграде тужиоца. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става

првог изреке, и одбијен као неоснован тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се наложи туженој да престане са изливањем отпадних вода из базена са ђубриштем који се налази на плацу тужене на кп.бр. .. у КО ... и игради ђубришну јаму за стајско ђубриво у складу са Правилником о општим правилима за парцелизацију, регулацију и изградњу на довољној удаљености од објекта тужиоца. Ставом трећим изреке, укинута је првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је наложено туженој да на помоћним објектима постави хоризонталне олуке и вертикалне олуке и све атмосферску воду одведе у свој део плаца. Четвртим ставом изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 108.900,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Петим ставом изреке, одбијен је захтев тужене за трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у потврђујућем делу тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда, услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана. Тужена у ревизији није пружила доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен ни законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се оспоравањем утврђених узрока опасности од настанка штете са непокретности тужене заправо оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Поред тога, битне повреде одредаба парничног поступка не представљају дозвољени ревизијски разлог.

Из изнетих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења

тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради чинидбе поднета је 22.09.2016. године. Вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужене недозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу изнетог, применом члана 413, у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**